

ការការពារសុខភាពរបស់អ្នកក្រោយពេលមានទឹកជំងឺ

1. តើខ្ញុំអាចការពារសុខភាពខ្ញុំ និងសុខភាពគ្រួសារខ្ញុំដោយរបៀបណា ក្រោយពេលមានទឹកជំងឺ?

- លាងដៃ និងសម្លៀកបំពាក់ដោយប្រើសាប៊ូ និងទឹក ក្រោយពេលប៉ះអ្វីមួយដែលបានប៉ះទឹកជំងឺ។ ទឹកជំងឺអាចមានទឹកស្អុយ និងសារធាតុគីមីគ្រោះថ្នាក់។

- នៅពេលលាងសម្អាត ត្រូវពាក់ស្រោមដៃស្រាស់ ស្បែកជើងកង់មិនជ្រាបទឹក ម៉ាស់ N95 ជ័រការពារ អាវដង្ហែង និងខោជើងដង្ហែង។
- សេវាសាធារណៈក្នុងតំបន់នឹងជូនដំណឹងទៅអ្នក ប្រសិនបើទឹកក្បាលរ៉ូប៊ីណេរបស់អ្នកគ្មានសុវត្ថិភាពទេ។ ប្រើទឹកច្រកដប ដាំពុះ ឬសម្លាប់មេរោគតាមលក្ខណៈគីមី ដើម្បីលាងសម្អាតដៃ ធ្មេញ និងខ្លួនប្រាណរបស់អ្នក។ ប្រសិនបើអ្នកមានអណ្តូងឯកជន ហើយក្បាលអណ្តូងត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយទឹកជំងឺ ម្ចាស់ទ្រព្យត្រូវតែធ្វើតេស្តទឹកអណ្តូង ដើម្បីប្រាកដថាមានសុវត្ថិភាព។
- លាងសម្អាតដៃកុមារដោយប្រើសាប៊ូ និងទឹកឱ្យបានញឹកញាប់ និងមុនពេលញ៉ាំអាហារជាដើម។ មិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យកុមារ ឬសត្វចិញ្ចឹមលេងក្នុងទឹកជំងឺ ឬតំបន់ដែលទើបតែជង់លិច ឬលេងប្រដាប់ក្នុងលេងដែលបានប៉ះទឹកជំងឺ និងមិនបានសម្អាតមេរោគឡើយ។
- បោះចោលអាហារ ឱសថ និងគ្រឿងសម្លាប់ដែលបានប៉ះទឹកជំងឺ និងមិនស្ថិតក្នុងធុងមិនជ្រាបទឹក។ ត្រូវតែមិនជ្រាបទឹកក្នុងទឹកថ្នាំសម្លាប់មេរោគរយៈពេល 15 នាទីដោយប្រើទឹកថ្នាំធ្វើឱ្យសតាមផ្ទះចំនួន 2 ស្លាបប្រាកាហ្វេ ក្នុងទឹកធម្មតាចំណុះមួយក្បាត (ប្រហែល 950 មីល្លីលីត្រ)។
- មិនត្រូវបញ្ចុះបង្គោលឆ្នើមដែលបានមកពីស្ថានភាពការប៉ះពាល់ពីទឹកជំងឺឡើយ ទោះជាតូចតាចតិចតួចនេះ ស្ថានភាពនេះនឹងស្ងួតហើយក៏ដោយ។ រុក្ខជាតិ និងដីអាចមានផ្ទុកមេរោគ និងសារធាតុគីមីដែលអាចធ្វើឱ្យអ្នកឈឺបាន។ ដកចេញ រួចបោះចោលរុក្ខជាតិទាំងអស់ ហើយចាប់ផ្តើមសាងសង់ដោយប្រើកំប៉ុស ឬដីស្អាតកម្រាស់យ៉ាងតិច 6 អ៊ីង (15 សង់ទីម៉ែត្រ) ក្រោយពេលដែលមានហានិភ័យនៃទឹកជំងឺ។

2. តើខ្ញុំគួរដឹងអំពីហានិភ័យនៃសុខភាព និងជំងឺអ្វីខ្លះ ក្រោយពេលមានទឹកជំងឺ?

របួស

- ការលាងសម្អាត និងការជួសជុលក្រោយទឹកជំងឺបង្កើនហានិភ័យនៃការដាច់រលាត់ស្បែក និងរបួសផ្សេងទៀត។ លាងសម្អាតរបួសស្រាលៗដោយប្រើសាប៊ូ និងទឹក ហើយបំប៉នរបួស ក្នុងម្ជុប និងទុកឱ្យស្ងួត។
- ប្រើក្រមថ្នាំផ្សះ ដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យនៃការធ្លាក់រលាត់។
- ប្រសិនបើរបួស ឬការឈឺចាប់អ្វីមួយទៅជាកន្ទួលក្រហម ហើម ឬខ្ទុះ/ហូរឥតរាវ សូមពិគ្រោះជាមួយអ្នកផ្តល់សេវាថែទាំសុខភាព។
- ចាក់ដូសជំរុញតេតាណូស ប្រសិនបើការចាក់វ៉ាក់សាំងលើកចុងក្រោយយកន្លងផុត 10 ឆ្នាំហើយ—ឬចាប់ផ្តើមចាក់វ៉ាក់សាំងជាសេរី បើអ្នកមិនទាន់ចាក់នៅឡើយទេ។ មិនមានការណែនាំឱ្យចាក់វ៉ាក់សាំងពិសេសផ្សេងទៀតចំពោះមនុស្សដែលត្រូវបំប៉នកន្ទួលវិញ ក្រោយពេលមានទឹកជំងឺនោះទេ។

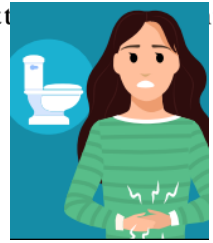

ជំងឺរាករូស

- ទឹកជំងឺអាចមានទឹកស្អុយ។ ការញ៉ាំ ឬផឹកអ្វីដែលទឹកជំងឺបានធ្វើឱ្យកខ្វក់អាចបណ្តាលឱ្យមានជំងឺរាករូស។

- ធាតុសញ្ញាជំងឺរាករូសរួមមាន គ្រុនក្តៅ ឈឺក្បាល ឈឺខ្នងប្រាណ ឆ្អើយហត់ ចង់ក្អួត ក្អួតចង្កៀរ រមួលក្រពើ និងរាករូស។ ប្រសិនបើអ្នកមានធាតុសញ្ញាទាំងនេះ សូមសម្រាក និងពិសោធន៍ស្ថានភាពឱ្យបានច្រើន។

- ពិគ្រោះជាមួយអ្នកផ្តល់សេវាថែទាំសុខភាព ប្រសិនបើអ្នកមានធាតុសញ្ញាទាំងនេះ៖
  - ការរាករូសដែលមានរយៈពេលយូរជាង 3 ថ្ងៃ។
  - ការរាករូស រួមជាមួយគ្រុនក្តៅលើសពី 102°F/38.9°C
  - រាកមានឈាម
  - ក្អួតខ្លាំងពេកដល់ថ្នាក់ព្យាបាលក្រោយពី ហើយអ្នកនោមតិចតួចខ្លាំង

3. តើខ្ញុំគួរដឹងអ្វីខ្លះអំពីបាក់តេរីអ៊ីតូទ្យូ និងជីកជីន?

- ជាធម្មតា បាក់តេរីអ៊ីតូទ្យូ (E. Coli) មិនបង្កការប៉ះពាល់ទេ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកមួយចំនួនអាចបង្កជាជំងឺធ្ងន់ធ្ងរ។ ប្រសិនបើស្ថាប័ន Public Health (សុខភាពសាធារណៈ) ដឹងអំពីការផ្ទុះជំងឺដោយសារបាក់តេរីអ៊ីតូទ្យូ ដែលអាចមានគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្ស យើងនឹងជូនដំណឹងដល់សហគមន៍។

4. ខ្ញុំគួរត្រូវព្យាបាលនៅពេលនេះ តើខ្ញុំគួរធ្វើអ្វី បើខ្ញុំត្រូវការជំនួយ?

- ហៅទូរសព្ទទៅ Community Health Access Program (CHAP, កម្មវិធីផ្តល់លទ្ធភាពផ្នែកសុខភាពសហគមន៍) លេខ 1-800-756-5437 (ចុចលេខ 5 ដើម្បីជជែកជាមួយនរណាម្នាក់ រួចនិយាយភាសាអង់គ្លេស) ឬផ្ញើអ៊ីម៉ែលទៅ chap@kingcounty.gov។

